

Ja, vi elsker dette landet
(Norges nationalsang)

Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson, 1859 og 1863
Melodi: Rikard Nordraak 1864

1.

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem
furet, vejrbitd over vandet
med de tusind hjem.
Elsker, elsker det og tænker
på vor far og mor
og den saga-nat, som sænker
drømme på vor jord.

2.

Dette landet Harald bjærged
med sin kæmperad,
dette landet Håkon værged,
medens Øjvind kvad;
Olav på det land har malet
korset med sit blod,
fra dets høje Sverre talet
Roma midt imod.

3.

Bønder sine økser brynte,
hvor en hær drog frem;
Tordenskjold langs kysten lynte,
så den lystes hjem.
Kvinner selv stod op og strede
som de vare mænd;
andre kunde bare græde;
men det kom igen!

4.

Vistnok var vi ikke mange;
men vi strak dog til,
da vi prøv'des nogle gange,
og det stod på spil;
ti vi heller landet brænte,
end det kom til fald;
husker bare, hvad som hændte
ned på Fredrikshald!

5.

Hårde tider har vi døjet,
blev tilsidst forstødt;
men i værste nød blåøjet
frihed blev os født.
Det gav faderkraft at bære
hungersnød og krig
det gav døden selv sin ære -
og det gav forlig.

6.

Fjenden sit våben kasted,
op visiret fór,
vi med undren mod ham hastede;
thi han var vor bror.
Drevne frem på stand af skammen
gik vi søderpå;
nu vi står tre brødre sammen
og skal sådan stå!

7.

Norske mand i hus og hytte,
tak din store Gud!
landet vilde han beskytte,
skønt det mørkt så ud.
Alt, hvad fædrene har kæmpet,
mødrene har grædt,
har den Herre stille lempet,
så vi vant vor ret.

8.

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem
furet, vejrbitd over vandet
med de tusind hjem.
Og som fædres kamp har hævet
det af nød til sejr,
også vi, når det bli'r krævet,
for dets fred slår lejr.